

РЕШЕНИЕ

№ 367

гр. Русе, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ТРЕТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Велкова

Членове: Галина Магардичиян
Боян Войков

като разгледа докладваното от Галина Магардичиян Въззивно гражданско дело № 20224500500603 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.435 и сл. от ГПК.

В. М. Д. в качеството му на длъжник по изп.дело № 419/2016 по описа на ЧСИ В.Н. с рег № *** с район на действие РОС обжалва наложен запор върху сумите по личната му партида в Затвора в гр.Варна. Счита тези парични средства за несеквестрируеми, поради което иска отмяна на наложеният запор върху тях.

Взискателят по изпълнителното дело Т. П. Т. не взема становище по основателността на жалбата.

Окръжният съд като взе предвид оплакванията в жалбата, обсъди представените по делото и в изпълнителното производство доказателства и писмените мотиви на частния съдебен изпълнител във връзка с обжалваното действие, приема за установено следното:

Изпълнително дело № 419/2016г по описа на ЧСИ В.Н. с рег № *** с район на действие РОС е образувано по молба на взискателя Т. П. Т. за събиране на вземането му срещу В. М. Д., въз основа на издаден изпълнителен лист от 05.12.2012г, издаден по НОХД № 2236/11 по описа на Районен съд-гр.Русе за сумата от 35 000лв, представляваща обезщетение за претърпени от Т. неимуществени вреди, ведно със законната лихва от деня на деликта-15.03.2011 до окончателно плащане на сумата, както и 1200лв разноски по делото.

Частният съдебен изпълнител е наложил запор върху трудовото възнаграждение и всички други вземания до размера на дълга, за което е връчил на Затвора в гр.Варна запорно съобщение от 17.09.2022г. В изпълнение на същото от Затвора в гр.Варна е удържана от личната партида на Д. сумата от 460лв, която е преведена на 28.09.2022 по сметка на частният

съдебен изпълнител.

С оглед на така установените факти, съдът намира жалбата за неоснователна.

От правилото на чл. 442 ГПК, че цялото имущество на длъжника служи за удовлетворяване на вземането на вискателя, са предвидени изключения в чл. 444 и чл. 446 ГПК, регламентиращ имуществените права, по отношение на които е налице законова забрана да се насочва принудително изпълнение. Жалбоподателят счита, че по отношение на получените от него средства, включени в личната му партия, с оглед на регламентираната в чл.56, ал.2 и чл.86, ал.1, т.4 от ЗИНЗС възможност, е налице несеквестируемост, тъй като тези средства служат за задоволяване на негови лични нужди- закупуване на лекарства.

Според настоящият съдебен състав получените от него средства по личната му партия имат характер на вземане, което е извън приложното поле на чл.446 от ГПК.

Съгласно цитираната правна норма несеквестируеми са доходите на лицето, които то получава от трудовото възнаграждение или върху друго каквото и да е възнаграждение за труд, както и върху пенсия, чиито размери са над минималната работна заплата.

В случая запорът е наложен върху личната партия на жалбоподателя, по която не постъпват средства от положен от него труд, а същите от друг източник и тези средства не са несеквестируеми, тъй като са извън обхвата на чл.446 от ГПК.

Дори и да полага труд в пенециарното заведение, получаваните от него доходи са извън обхвата на чл.446 от ГПК и срещу тях може да се насочва принудително изпълнение при спазване на изискванията на чл.78 от ЗИНЗС и чл.57 от ППЗИНЗС.

В допълнение следва да се посочи, че законодателят е предвидил определен доход като несеквестируем, за да се гарантира възможността на лицето да задоволи минималните си месечни нужди за подслон, храна и облекло. В чл. 84, ал. 2 и ал. 3 от ЗИНЗС изрично е предвидено, че лишените от свобода имат право на: 1.бесплатна храна, достатъчна по химически и калориен състав, съгласно таблици, утвърдени от министъра на правосъдието съгласувано с министъра на здравеопазването и министъра на финансите; 2. непрекъснато време за сън не по-малко от 8 часа на денонощие; 3. самостоятелно легло, бесплатно облекло, обувки и спални принадлежности по таблици, утвърдени от министъра на правосъдието; 4. здравно осигуряване от момента на задържането; здравните вноски на лишените от свобода са за сметка на държавния бюджет и се превеждат чрез Министерството на правосъдието, като работещите получават повишена дажба храна, съобразена с характера на извършената работа.

С оглед така предвидените права на лишените от свобода, същите са поставени в ситуация, в която не са им нужни парични суми за задоволяване на минимално необходимите жизненни нужди. Затова и по отношение на тях не съществува законово изискване и съответно законова гаранция реално да получават доходи в размер на минималната работна заплата за страната.

Отделно от изложеното следва да се посочи, че по делото няма никакви доказателства, които да установяват, че жалбоподателя има здравословни

проблеми и заболявания, които да налагат прием на лекарства. Няма доказателства и относно необходимостта от закупуване на такива извън осигуреното му медицинско обслужване като лице, изтърпяващо наказание лишаване от свобода.

С оглед на изложеното съдът счита, че наложения от ЧСИ заповест е законосъобразен и не подлежи на отмяна, а жалбата е изцяло неоснователна и следва да се остави без уважение.

Мотивиран така и на основание чл. 437 от ГПК, Окръжният съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ уважение жалбата на В. М. Д., ЕГН *****,
понастоящем в Затвора в гр.Варна, в качеството му на длъжник по изпълнително дело № 2016***0400419 по описа на ЧСИ В.Н. с рег № *** с район на действие РОС срещу наложеният със заповестно съобщение от 17.09.2022г върху трудовото му възнаграждение и всички други вземания, като неоснователна.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____